Tập đọc

Lừa và ngựa

Người nọ có một con lừa và một con ngựa. Một hôm, có việc đi xa, ông ta cưỡi ngựa, còn bao nhiêu đồ đạc thì chất lên lưng lừa. Dọc đường, lừa mang nặng, mệt quá, liền khẩn khoản xin với ngựa :

- Chị ngựa ơi ! Chúng ta là bạn đường. Chị mang đỡ tôi với, dù chỉ chút ít thôi cũng được. Tôi kiệt sức rồi.

Ngựa đáp :

- Thôi, việc ai người nấy lo. Tôi không giúp chị được đâu.

Lừa gắng quá, kiệt lực, ngã gục xuống và chết bên vệ đường. Người chủ thấy vậy bèn chất tất cả đồ đạc từ lưng lừa sang lưng ngựa. Ngựa bấy giờ mới rên lên :

- Ôi, tôi mới dại dột làm sao ! Tôi đã không muốn giúp lừa dù chỉ chút ít, nên bây giờ phải mang nặng gấp đôi.

Theo **LÉP TÔN-XTÔI**
(Thuý Toàn dịch)

Kiệt sức, kiệt lực : quá mệt, mất hết cả sức lực.

1. Lừa khẩn khoản xin ngựa điều gì ?
2. Vì sao ngựa không giúp lừa ?
3. Câu chuyện kết thúc như thế nào ?
4. Truyện này muốn nói với em điều gì ?